

מ"ת 3949/07/17 - מדינת ישראל נגד פיליפ פרודן

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 3949-07-17 מדינת ישראל נ' פרודן(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	פיליפ פרודן (עציר)

החלטה

בפני בקשה למעצר עד תום הליכים

כתב האישום והבקשה למעצר עד תום הליכים

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת עובד ציבור, הפרעת שוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום סמוך לשעה 20:45 ביצע המתלונן המשמש כפקח עירוני אשר מתוקף תפקידו עובד ציבור, סיור במקום כשהוא רכוב על קטנוע.

בהמשך למתואר, החל הנאשם אשר ישב על ספסל במקום, לזרוק אבנים על המתלונן עת רכב על הקטנוע. בתגובה לכך עצר המתלונן את נסיעתו וניגש לנאשם על מנת לברר את פשר התנהגותו. הנאשם החל לקלל את המתלונן כמתואר בעובדות כתב האישום ותקף אותו כך שתקף אותו בשתי ידיו. המתלונן התרחק מהמקום והזעיק את המשטרה.

בהמשך לאמור, הגיעו למקום שוטרים והודיעו לנאשם על עיכובו בגין תקיפה ובתגובה לכך, החל הנאשם להפריע לשוטרים במילוי תפקידם כך שהחל לבעוט ולירוק על השוטרים, גם במהלך הנסיעה בניידת אל תחנת המשטרה המשיך הנאשם להפריע לשוטרים במילוי תפקידם כך שירק על השוטרים והעליב אותם כמתואר בכתב האישום. גם בהמשך למתואר המשיך הנאשם לקלל את השוטרים ולירוק עליהם ללא הרף.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.

מהבקשה עולה כי המבקשת טוענת כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב כמפורט בבקשה: דוחות פעולה ומזכרים של השוטרים, הודעת הפקח אשר היה מעורב באירוע, דוח משל"ט והעובדה כי המשיב מכחיש את

האירוע הנטען.

זאת ועוד, המבקשת מציינת בבקשה כי כנגד המשיב מתקיימת עילת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) (להלן: "חוק המעצרים") וזאת נוכח העובדה שהמשיב אינו נרתע מלתקוף איש מרות וחוק ואינו ירא מן הדין.

בבקשה מצוין, כי למשיב גיליון הרשעות קודמות הכולל 3 הרשעות בעבירות אלימות, לרבות אלימות כנגד שוטרים והוא אף ריצה תקופות מאסר בעברו וכן כי תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בן חודשיים בר הפעלה. בבקשה צוין, כי כנגד המשיב תלוי ועומד כתב אישום בעבירה של תקיפה סתם והפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכן כתב אישום בגין עבירות של תקיפת שוטרים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור וניסיון לשיבוש הליכי משפט.

לטענת המבקשת מדובר במשיב אשר לא ניתן ליתן בו אמון וכי המסוכנות הנשקפת ממנו היא לא רק כלפי במתלונן אלא כלפי הציבור כולו ועל כן לא ניתן לשחררו ויש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

טענות הצדדים

בדין שבפני טען ב"כ המבקשת כי מתקיימות ראיות לכאורה והפנה לדוחות השוטרים, הודעת הפקח וכן אמירות של העוברים ושבים שנאמרו לשוטרים שהגיעו למקום לסייע לפקח. זאת ועוד, ביחס לעילת המעצר טען ב"כ המשיב כי עילת המעצר מתעצמת נוכח העובדה שמדובר במשיב שהתנהג בצורה ביריונית, החל לזרוק אבנים לעבר הקטנוע עליו היה הפקח וכי רק במזל לא נגרם נזק כלשהו. המשיב דחף את הפקח עד שנאלץ להזמין משטרה. לטענת ב"כ המבקשת, במקום היו אזרחים, עוברי אורח שסיפרו שהמשיב הפיל אדם מבוגר, אשר לא אותר בכך ששם לו רגל שעה שהתהלך, המשיב הטריד נשים שעברו שם וקילל והפנה לדו"ח הפעולה של השוטרים.

ב"כ המבקשת הפנה להתנהגות הברוטלית של המשיב כלפי השוטרים והפנה לעובדה שהמשיב ירק על השוטרים פעם אחר פעם. ב"כ המבקשת טען כי המשיב טען שהוא חולה אסטמה ועל כן הוא יורק לעיתים תכופות כל כך, טענתו נבדקה והתקבלה גרסתו זו ובכל זאת טען ב"כ המבקשת כי המשיב יכול היה לעשות זאת בצורה יותר מעודנת.

ב"כ המבקשת הפנה לעברו של המשיב, הרשעותיו בעבירות אלימות כלפי שוטרים וכן מאסר מותנה בר הפעלה אשר לא הרתיע אותו מלחזור ולבצע עבירות אלימות.

נוכח העובדה שהמשיב לא הציג כל חלופת מעצר, הרי שלטעמו של ב"כ המבקשת אין מקום לשחרר את המשיב אלא להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

ב"כ המשיב הלין על כך שב"כ המבקשת טען לגבי הסיכון הנשקף מעבירה של יידוי אבנים וטען כי לא יוחסה למשיב עבירה שכזאת ועל כן, גם אם עובדות כתב האיום מציינות זאת הרי שהתביעה מנועה מלטעון לעניין זה. זאת ועוד, טען ב"כ המשיב כי טיעוני המבקשת לעניין אמירות של עוברים ושבים אין לה מקום במסגרת הטיעון בבקשת המעצר עד תום

הליכים שכן לא מצאו ביטוי בעובדות כתב האישום ואף אחד מאותם עוברים ושבים לא נחקר ונגבתה עדותו.

ב"כ המשיב טען כי המשיב לא ידע שמדובר בפקח ומשכך גם לא ידע שמדובר בעובד ציבור והמבקשת לא הציגה כל ראיה התומכת בכך שהמשיב ידע שמדובר בפקח עובד ציבור. לעניין חלופת מעצר טען ב"כ המשיב כי לא מתקיימת עילת מעצר בעניינו של המשיב וכי במידה ובית המשפט יקבע כי מתקיימת כזו הרי שיש לקבוע כי היא בעוצמה נמוכה, כזאת המצדיקה שחרורו של המשיב.

לעניין חלופת מעצר טען ב"כ המשיב כי המשיב חסר בית ועל כן אין ביכולתו להציג חלופת מעצר כלשהי וכי ניתן להסתפק בהתייבבות במשטרה לצורך חתימה.

דין והכרעה

עיינתי בתיק החקירה שהוגש לעיוני ואני סבורה כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב.

לעניין זה אפנה להודעתו של הפקח המתלונן ולתיאור האירוע וכן לדוחות פעולה של השוטרים אשר הגיעו למקום.

סבורני כי מתקיימות ראיות לכאורה אשר יש בכוחן להוות בסיס להוכחת אשמתו של המשיב. זאת ועוד, נוכח טענתו של הסניגור כי המשיב לא ידע שמדובר בפקח או עובד ציבור עיינתי בהודעותיו של המשיב ומהן עולה כי המשיב לא טען באף אחת מחקירותיו כי לא ידע שמדובר בפקח או עובד ציבור.

המשיב אמנם הכחיש את העבירות המיוחסות לו ואולם לא טען כי לא ידע שמדובר בפקח. עוד יצוין, כי מתיק החקירה עולה כי המשיב היה שתוי והתנהגותו תועדה בדוח הפעולה של השוטרים שהגיעו למקום.

לעניין העבירות המיוחסות למשיב כלפי שוטרים יאמר כי המשיב טוען כי השוטרים נקטו כלפיו באלימות ואף הועבר התיק למח"ש ובסופו של דבר ניתן אישור שפיטה. יצוין, כי לא מיוחסות למשיב עבירות של תקיפת שוטרים.

הנה כי כן, אני סבורה כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב.

באשר לעילת מעצר, אני סבורה מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות כאמור בבקשה ונוכח עברו הפלילי המכביד הרי שמסוכנותו נגזרת גם מעברו הפלילי בעבירות שונות ומגוונות, אלימות, תקיפת שוטרים, היזק לרכוש, החזקת סכין ואיומים. לכך יש להוסיף כי לחובתו של המשיב מאסר מותנה בר הפעלה.

אשר על כן, אני קובעת כי מתקיימת עילת מעצר בעוצמה גבוהה.

לאחר שנקבע כי מתקיימות ראיות לכאורה וכי מתקיימת עילת מעצר לא פטור בית המשפט מבחינת חלופת מעצר. לא הוצגה בפני בית המשפט כל חלופת מעצר אשר ניתן היה לבחון אותה. הסניגור טוען כי מדובר באדם חסר בית וכי אין לו

חלופת מעצר להציע לבית המשפט. עובדת היותו של המשיב חסר בית איננה בסיס לפסילת שחרורו בצורה אוטומטית ולו היתה מוצעת חלופת מעצר כלשהי בית המשפט היה שוקל אותה.

אשר על כן ומאחר ולא הוצגה כל חלופת מעצר שיש בכוחה לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, אין מנוס מלהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

אשר על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשע"ז, 10 יולי 2017, בהעדר הצדדים.